

ВИДАТНІ МОСТИ ФРАНЦІЇ

Тарасенко А.А. 21ДМ

*Науковий керівник: викл. вищ. кат, викл-мет. Митрохіна М.О.
Харківський автомобільно-дорожній фаховий коледж*

Віадук Мійо — вантовий міст через долину річки Тарн поблизу міста Мійо у південній Франції. Цей віадук — остання ланка траси А75, яка забезпечує високошвидкісний рух із Парижа через Клермон-Ферран до міста Безьє. Міст було відкрито 14 грудня 2004 року. Авторами проекту мосту були французький інженер Мішель Вірложо, відомий раніше проектом другого за протяжністю (на момент будівництва віадук Мійо) вантового мосту у світі — мосту Нормандії, і англійський архітектор Норман Фостер. Міст перетинає долину річки Тарн у її нижній точці, пов'язуючи плато Ларзака з червоним плато і проходить по внутрішній стороні периметра природного парку Велике плато. На момент будівництва Віадук Мійо був найвищим транспортним мостом у світі, одна з його опор має висоту 341 метр - трохи вище, ніж Ейфелева вежа, і всього на 40 метрів нижче, ніж Емпайр-стейт-білдінг у Нью-Йорку. Міст складається з восьмипролітного сталевих дорожнього полотна, що підтримується сімома сталевими колонами. Дорожнє полотно важить 36 000 тонн, має довжину 2460 метрів, ширину 32 метри та глибину 4,2 метра. Кожен із шести центральних прольотів має довжину 342 метри, два крайні — по 204 метри завдовжки. Дорога має невеликий ухил у 3%, спускаючись від півдня на північ, і кривизну радіусом 20 кілометрів, щоб дати водіям найкращий огляд.

Рисунок 1 – Віадук Мійо

Міст Олександра III у Парижі знаходиться між Будинком інвалідів та Єлисейськими Полями. Щоб не затуляти панораму Єлисейських Полів, міст зробили висотою не більше 6 метрів, що на момент його будівництва вважалося дивовижним досягненням. Міст був закладений на ознаменування Франко-російського союзу імператором Миколоєм II у жовтні 1896 року і зведений за чотири роки. Назва мосту було надано на честь його батька – імператора Олександра III. Міст, довжиною 160 м, по праву вважається найвитонченішим мостом у Парижі. Він прикрашений фігурами пегасів, німф і ангелів, являючи собою яскравий зразок стилю «Боз-ар» перегукуючись з оформленням Гран- Пале, що розкинувся праворуч. З боків від в'їзду на міст височіють 17- метрові ліхтарні стовпи, над якими розташовані бронзові фігури, що символізують Науку, Мистецтво, Промисловість та Бій. У центрі мостових арок розташовані німфа Сени з гербом Франції та німфа Неви з гербом імператорської Росії, обидві виконані з міді Ж. Ресіпо.

Рисунок 2 – Міст Олександра III

Пон-дю-Гар — найвищий давньоримський акведук, що зберігся. Перекинуто через річку Гардон (насамперед Гар) у французькому департаменті Гар поблизу Ремулана. Довжина 275 метрів, висота 47 метрів. Пам'ятник Світової спадщини ЮНЕСКО (1985). Довгий час вважалося, що Пон-дю-Гар було споруджено для постачання водою міста Німа за наказом Марка Віпсанія Агріппи, зятя імператора Октавіана Августа (близько 19 року до н.е.). Нові дослідження свідчать, що будівництво велося в середині I століття н. е. Будувався він без застосування вапна і був складовою частиною 50-кілометрового водопроводу, який вів у Ним з Юзеса. Акведук триярусний: у нижньому ярусі шість арок, у середньому – одинадцять, у верхньому – тридцять п'ять. У міру наближення до берега ширина арок зменшується.

Водопровід перестав діяти невдовзі після падіння Римської імперії, проте сам акведук протягом століть використовувався як мост для возів. Для пропуску габаритних транспортних засобів частина опор була подовжена, що створювало загрозу обвалу всієї споруди.

У 1743-1747 році неподалік був побудований сучасний міст, рух Пон-дю-Гару було поступово закрито. У середині ХІХ століття стародавня пам'ятка за наказом Наполеона ІІІ відреставрована.

Рисунок 3 – Акведук Пон-дю-Гару

Міст Нормандії. Коли його відкрили у 1995 році, Міст Нормандії з його 856-метровим центральним прольотом був найбільшим підвісним мостом у світі.

Рекорд з того часу кілька разів був побитий, але міст Нормандії все одно залишається вражаючим, гідним технічного та естетичного захоплення. Міст височить над гирлом річки Сена між містами Le Havre і Honfleur, утворюючи витончену дугу, що підтримується двома вежами, кожна з яких важить близько 20 000 тонн і має висоту понад 200м. Конструкція здатна витримати вітру понад 300км/год. Найкраще милуватися мостом з бенкету або з церкви Notre-Dame de Grace в Honfleur.

Рисунок 4 – Міст Нормандії

Міст Валантре - кам'яний аочний міст XIV століття через річку Ло в Каорі (Франція). Укріплений трьома вежами з навісними бійницями, є міст-фортеця, що служив серед іншого для захисту міста від ворожих вторгнень. Широко відома пов'язана з мостом легенда, за якою його допомагав будувати диявол. У 1840 році місту Валантре було надано статус історичної пам'ятки Франції; 1998 року він увійшов до списку Світової спадщини ЮНЕСКО як один із об'єктів у складі шляху Святого Якова. Міст Валантре неодноразово зображувався на марках, що випускаються Поштою Франції, а також став прообразом моста, зображеного на купюрі номіналом 20 євро.

Перелік посилань

1. <https://druzy.com.ua/viadyk-miio-francii-naivishii-y-sviti-transportnii-mist-opis-rozmiri/>
2. <https://paris-life.info/most-aleksandra-iii/1387-most-aleksandra-iii-v-parise/>
3. <https://lifeglobe.net/entry/1161>
4. M. Cohou, L. Courget. Le pont Valentré au fil du temps. — 2008